

Et blik på beboerrådernes arbejde vil vise regeringen, at resultaterne af en ganske minimal udgift er epokegørende: Borgernes tryghed i boligområderne er steget. Kriminaliteten er faldet dramatisk. Det samme er boligselskabernes udgifter til hærværk og graffiti. Endelig er det lykkedes beboerrådgiverne at skabe og understøtte et væld af frivillige netværk og aktiviteter, som samlet set styrker beboernes livskvalitet og tryghed, alt sammen noget, der har bidraget til en faldende kriminalitet, men desværre også succesfulde resultater, der understreger regeringens manglende ambitioner og sammenhæng i retspolitikken.

Et *andet mindretal* i udvalget (SF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for det af justitsministeren under nr. 3 stillede ændringsforslag og vil stemme hverken for eller imod de af et mindretal under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag.

For Socialistisk Folkeparti er det afgørende ved overvejelserne om at hæve strafferammer, at man ser straffelovens strafferammer i en helhed. Det var derfor en ganske besynderlig beslutning, regeringen tog, at den ville gennemføre disse strafsækærpelser uden at afvente Straffelovrådets samlede vurdering af, hvad vi straffer og hvor længe.

For Socialistisk Folkeparti er det vigtigt, at straffeloven moderniseres, således at man i højere grad straffer hårdere for overgreb på mennesker, herunder voldtægt, end når det drejer sig om forbrydelser, der rammer ting. Det var derfor en stor sejr for Socialistisk Folkeparti, da partiet sammen med andre partier i 1998 fik flertal for at få Straffelovrådet i gang med denne modernisering. Med dette lovforslag skævvrider man strafferammerne, hvilket kan ses alene i det forhold, at Socialdemokratiet har set sig nødsaget til at reparere på lovforslaget. Men det er jo kun de åbenlyse fejl, der her repareres. Det er jo kun den grundige gennemgang foretaget af Straffelovrådet, der kan give garantien for, at de forskellige strafferammer afpasses efter hinanden.

Samtidig har man ikke taget højde for det pres, lovforslaget vil give på fængslerne. Justitsministeren har klart tilkendegivet, at der ikke bliver tale om at placere to i hver celle. Problemet er imidlertid, hvordan man ellers vil kunne finde plads til afsonere inden for den tid, der er forsvarlig. Med vedtagelsen af dette lovforslag og

en samtidig besparelse på domstolene er der risiko for at ende i en situation, hvor der kommer ventetid på at få sagerne for domstolene og ventetid på at få afsoningen påbegyndt, med den konsekvens, at ofrene for voldsforbrydelser skal tåle at se deres gerningsmænd vandre rundt i byen, som om intet var hændt. Dette er ikke forsvarligt, og det er ikke i overensstemmelse med de bestræbelser, der ellers har været på at få denne type sager afsluttet hurtigt af hensyn til retsfølelsen. Man kan nærmest kalde det lovsjusk!

Et *tredje mindretal* i udvalget (RV) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for de stillede ændringsforslag.

Det Radikale Venstre vender sig imod en forhøjelse af strafferammerne for personfarlig kriminalitet i det omfang, lovforslaget angiver.

Det Radikale Venstre er tilhænger af højere straffe for voldtægt, men foretrækker det forslag til bedre udnyttelse af de maksimale strafferammer, som partiet tidligere har været medforlagsstiller til. Voldtægt er den eneste voldstype, hvor dansk praksis for strafudmåling ligger lavere end i de fleste andre europæiske lande. Der kan derfor argumenteres for, at Danmark hæver sit strafniveau på dette område.

Imidlertid er de øvrige forslag til strafsækærpelser i dette lovforslag så omfattende og unuancerede, at forslaget som helhed må afvises. Det er endvidere uheldigt, at regeringen ikke vil afvente Straffelovrådets redegørelse om strafniveauer, som skulle skabe de nødvendige forudsætninger for eventuelle justeringer.

De foreslåede strafsækærpelser er ikke forsøgt sat ind i sammenhæng med øvrige vigtige instrumenter inden for retsområdet: Der mangler en analyse af konsekvenserne for kriminalforsorgen, for domstolene og for det forebyggende arbejde.

Den hovsalovgivning, som regeringen hermed lægger op til, er ikke i tråd med det ønske om god lovkvalitet, som der tidligere er givet udtryk for fra regeringspartiernes side.

Et *fjerde mindretal* (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for det af justitsministeren under nr. 3 stillede ændringsforslag og vil stemme imod de af et mindretal under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag.